

РЕШЕНИЕ

№ 319

гр. Перник, 26.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

Членове: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

Б.лава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20231700500133 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл. 273 ГПК.

Образувано е по жалба от “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД против Решение № 142 от 31.10.2022 г., поправено по реда на чл. 247 ГПК, допълнено по реда на чл. 250 ГПК и изменено по реда на чл. 248 ГПК с решение № 192/23.12.2022г., постановени по гр.д.№ 39/2022 г. по описа на Районен съд - Радомир, с което жалбоподателят е осъден на осн. чл. 109 от ЗС да премахне електрически стълбове, находящи се в недвижими имоти в ***, собственост на А. М. М., както и да заплати на ищеца на осн. чл. 59 ЗЗД сумата от 5 200 - частично предявени от 9 336.80 лв. - обезщетение за находящите се електрически стълбове върху собствения му недвижим имот, представляващ НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ - празно дворно урегулирано място с площ по Нотариален акт и по скица 1.203 дка, за който е отреден парцел ** за имот планоснимачен номер ***, отреден за „Жилищно застрояване“, от квартал *** по регулационния план на ***, за периода от 18.05.2021 г.- 18.01.2022 г. и сумата от 2 200 лв. - частично предявени от 4 043.60 лв. - обезщетение за находящите се електрически стълбове върху собствения му недвижим имот, представляващ НЕЗАСТРОЕН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в ***, с площ на имота по Нотариален акт и по скица 919 кв.м., съставляващ част от имот планоснимачен номер ***, в квартал **, за периода от 18.05.2021 г.- 18.01.2022 г.

В жалбата по подробни доводи и съображения се иска отмяна изцяло решението на РС като счита същото за неправилно и незаконосъобразно и постановено в противоречие със съдопроизводствените правила. Възражава, че РС неправилно и в разрез със собствените си мотиви и констатации погрешно е квалифицирал действията на електроразпределителното дружество като неоснователни. Счита за безспорно установено по делото, че процесните стълбове, намиращи се в имота на ищеца са изградени преди *** г., когато тези имоти не са били негова собственост. След като ищецът е придобил имота през *** г. с вече съществуващ в него енергиен обект и тежест върху имота, то същият следва да търпи същото, като не може да търси обезщетение за това. Първата инстанция е постановила решението си в разрез със събраните по делото доказателства, без да ги обсъди както по отделно, така и в тяхната съвкупност, което е довело до нейните неправилни изводи, като решението е в разрез с установената съдебна практика. Иска се отмяна на постановеното решение и постановяване на друго, с което въззивният съд да отхвърли изцяло исковите претенции. Претендира разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от А. Т. М., чрез адв. Л. П., в който се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се излагат подробни мотиви в подкрепа на първоинстанционното решение. Твърди, че при постановяване на акта, районния съд е разгледал и направил правилна преценка на всички представени по делото доказателства, както и, че е обсъдил и анализирал и заявените от страните възражения, достигайки до правилни и обосновани изводи. Иска се потвърждаване на постановеното решение като правилно и законосъобразно. Претендират се направените в производството разноски, включително адвокатски хонорар.

Пернишкият окръжен съд намира при извършената по реда на чл. 269, изр. 1 ГПК служебна проверка, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съдът с оглед предмета на въззивното производство, очертан от въззивната жалба, доказателствата по делото и доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Установява се безспорно от събраните в първоинстанционното производство доказателства, че ищецът А. Т. М. е собственик на НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ - празно дворно урегулирано място с площ по Нотариален акт и по скица 1.203 дка, за който е отреден парцел ** за имот планоснимачен номер ***, отреден за „Жилищно застрояване“, от квартал *** по регулационния план на *** и НЕЗАСТРОЕН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в ***, с площ на имота по Нотариален акт и по скица 919 кв.м., съставляващ част от имот планоснимачен номер ***, в квартал **, придобити по силата на договор за покупко-продажба, обективиран в Нотариален акт от *** г. № ***, том *, рег. № ***, дело 178/2021г.

От заключенията на съдебно-техническата експертиза пред РС и на допълнителната и тройната съдебно-технически експертизи пред ОС се установяват релевантните факти, че

в УПИ *** ,кв.*** по рег. план на *** с площ 1 203м² одобрен със заповед №***г. и изменен със Заповед № ***г. попада: Само един стълб СН на трасе „ВЕП 20кв Д. от п/ст „П.“ с номер отбелязан на него *** на жълт фон; в УПИ *** ,кв.** по рег план на *** с площ 1 459м² одобрен със заповед №***г. и изменен със Заповед № ***г. попада: един стълб СН на трасе „ВЕП 20кв Д. от п/ст „П.“ с номер отбелязан на него *** на жълт фон два стълба НН на трасе „МНН-****“ с номера отбелязани на стълбовете *** и *** на жълт фон. Общо стълбовете в двата имота са 4броя. Няма липсващи номера на стълбове, номера *** ,*** и *** се намират на съседна улица кв. ** по рег.план. Бетонен стълб *** на трасе „МНН-****“ попада в УПИ *** ,кв.** по рег. план на *** /не е процесен /. Относно годината на изграждане няма други данни освен тези подадени от “ЕРМ З.” ЕАД, *** и те са: За „ВЕП 20кв Д. от п/ст „П.“ изграден 01.01.1958г За „МНН-****“ изграден 01.06.1948г. Данните са от програма САП -счетоводна програма. „веп 20кв Д. от п/ст „П.“ е заведен под номер актив САП ***. „МНН-****“ е заведен под номер актив САП ***. На първия кадастрален и рег.план на *** одобрен със заповед №***г. са нанесени стълбовете НН, което показва,че към тази дата са съществували на място /като стълбове и трасе/. Стълбове **, ** и *** са показани с червен цвят на скицата на стария /действащ/ план. При направения анализ на данните, в лица смятат, че към известните дати на изграждане 01.01.1958г. за „ВЕП 20кв Д. от п/ст „П.“ и 01.06.1948г. за „МНН-****“ процесните 4бр стълбове и ел.мрежата на тях /като части от общата мрежа/ отговарят на строителните правила и норми на строителство към момента на изграждането им. Дори и да не са отговаряли, то те представляват търпими строежи /не се премахват/ съгласно чл.303 ал.1 от ППЗТСУ обнародван в ДВ бр.62 от 07 Август 1973г.,съгласно който строежи(сгради,постройки, преустройства, инсталации, уредби,съоръжения и др.работи) направени незаконно до 14.ноември 1958г. в урегулирани или неурегулирани терени,включително върху държавна земя, не се премахват. По ЗУТ стълбовете отговарят на строителните правила и норми.По ЗУТ стълбовете и мрежите отговарят на търпимост. За мрежа НН няма как стълбовете да са отбелязани по първоначален план 1969г., а те да са поставени 1975г. В с.з. пред ОС вещото лице Ц. от тройната съдебно-техническа експертиза пояснява, че сегашното местоположение на стълбовете е почти същото, както и на плана през 1969 г. Тези стълбове ги има нанесени също, без един стълб. Това е ***. Сегашните скици са абсолютно същите, както е плана от 1969 г., само че са оцифрени. Никаква друга разлика. Геодезическото изследване според Ц. ще даде разлика минимална от около 15-20 см., което е без значение. Единственото, което не е нанесено на кадастралния план от 1969 г., не са нанесени стълбовете за средно напрежение, но не е имало такова изискване по закон, нанасяни са самите сгради и трафопостове, но не и самите стълбове. Вещото лице Ц. е ходил на място, мерил е отстоянията и затова е очертал скицата. Стълбовете, които са с ниско напрежение са отбелязани, въпреки че не е имало задължение да се отбелязват стълбовете за средно напрежение.

По иска с правно основание чл. 109 от ЗС

С негаторният иск по чл. 109 от ЗС се предоставя правна защита на собственика срещу всяко пряко или косвено неоснователно въздействие на трети лица над обекта на правото на собственост, което ограничава, смущава или пречи за пълноценно ползване на вещта. За да бъде уважен иска следва да са налице кумулативно две предпоставки: 1/ ищецът да е собственик на вещта, за която твърди, че е засегната от неоснователното действие на ответника и 2/ ответникът да е извършил неоснователни действия, с които да пречи на ищеца да упражнява своето право на собственост. В тежест на ответника е да установи възраженията си, а именно че е налице основание да държи съоръженията в имота на ищеца, тъй като е налице валидно възникнал в негова полза сервитут. В т. 3 от Тълкувателно решение № 4/2015 г. на ОСГК на ВКС е възприето разрешението, че за уважаване на иска с правна квалификация чл. 109 ЗС е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право. Според него съдът, с оглед на твърденията на ищеца и събраните по делото доказателства, следва да извърши конкретна преценка относно това дали неоснователните действия или бездействия на ответника по негаторния иск създават за ищеца пречки за упражняване на правото му на собственост и дали тези пречки са по-големи от обикновените.

Процесните електрически стълбове безспорно съставляват енергийни обекти по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗЕЕЕ (отм.) и § 1, т. 23 от ДР на ЗЕ, тъй като с тях се осъществява пренос на електрическа енергия. Същите са били съществуващи към момента на влизане в сила на ЗЕЕЕ /обн. ДВ бр. 64/1999 г./. Съгласно чл. 60, ал. 2 от ЗЕЕЕ (отм.) около енергийните обекти се създават сервитутни зони, като съществуващите към момента на влизане в сила на разпоредбата енергийни обекти възниква сервитутно право по силата на закона, т. е. не е необходимо допълнително учредяване на сервитутно право в полза на собственика на енергийния обект срещу обезщетяване на собствениците на имота, в който се намира съществуващия обект, по реда на сега действащия ЗЕ. Това законодателно разрешение е запазено и при действието на ЗЕ /обн. ДВ бл. 107/2003 г. /, съгласно § 26, ал. 1 от ПЗР на който възникналите по силата на отменения ЗЕЕЕ сервитутни права в полза на енергийните предприятия за съществуващи към момента на влизане в сила на този закон енергийни обекти запазват действието си. Когато предвижда създаването на сервитутна зона около заварените енергийни обекти и учредява сервитутно право на енергийните предприятия, необходимо за осъществяваната от тях дейност - производство и доставка на електрическа енергия, законът предполага, че тези обекти са били изградени и въведени в експлоатация по предвидения за това ред и отговарят на съответните строителни правила и норми и техническите правила за безопасност. Следователно, сервитутното право в хипотезата на чл. 60, ал. 2, т. 1 ЗЕЕЕ(отм.) възниква само, ако са били спазени законовите изисквания за изграждане на съответния енергиен обект. Ако те не са спазени, не възниква сервитут и изградения обект смущава правото на собственост.

В случая процесните електрически стълба, монтирани в имота на ищеца, са били изградени при действието на ЗПИНМ (отм.) /на първия кадастрален и рег.план на *** одобрен със заповед №***г. са нанесени и отбелязани стълбовете, което показва, че към тази

дата са съществували на място /като стълбове и трасе/, според тройната СТЕ/, при което за преценката дали същите са били изградени при спазване на законоустановените изисквания следва да се съобразят действащите към момента на изграждането им ЗПИНМ и ППЗПИНМ. Процесните електрически стълбове съставляват отклонение от основната електроразпределителна мрежа и изграждането им е било допустимо съгласно § 253 от ППЗПИНМ. Посочената разпоредба предвижда, че при нужда, по преценка на съответните технически служби на народните съвети, отклонения от канали, проводни, мрежи и др. могат да се прокарат и през чужди имоти, като се държи сметка за сигурността и санитарно-хигиенните изисквания, без да се влошават условията за застрояване и ползване на имотите, съгласно действащите разпоредби. От заключението на тройната СТЕ се установява, че електрическите стълбове в конструктивно отношение са изградени при спазване на действащите към изграждането им изисквания и не са налице нарушения на действащите към момента такива относно конструкцията и санитарно-хигиенните изисквания. При изграждането им не са влошени условията на застрояване и ползване на имота – към момента на изграждането им имотът не е бил застроен и няма данни за предвидено към този момент с действащия план застрояване на имота, с което монтирането на стълбовете да не е било съобразено. Следователно при това положение следва да се приеме, че изграждането на процесните електрически стълбове е било допустимо съгласно действащата към момента на изграждането им разпоредба на § 253 от ППЗПИНМ и понастоящем отговарят на техническите правила за безопасност. Обстоятелството, че не се съхраняват строителни книжа досежно изграждането на тези стълбове, не изключва тяхната допустимост и не може да обуслови извод за изграждането им в нарушение на законовите изисквания. Дори и да се приеме, че процесните електрически стълбове /изградени преди 1987 г./ са изградени без строителни книжа, същите са търпим строеж по смисъла на § 16 от ПР на ЗУТ, доколкото е установено, че те са били допустими по действащите градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им и по действащите правила. Извод за търпимост на процесните ел. стълбове по смисъла на § 16 от ЗУТ е направен и от тройната СТЕ пред ОС. Изграждането им в имота не ищеца е било допустимо по ППЗПИНМ и в конструктивно отношение те отговарят на изискванията за строеж към момента на изграждането им и към настоящия момент. Констатацията на вещото лице М. /Допълнение към заключение/ по приетото в настоящото въззивно производство заключение на тройната СТЕ за липса на строителна документация относно изграждането на двете трасета, в които попадат процесните стълба; не са налични проекти, разрешения за строеж и данни за приемане или въвеждане в експлоатация на тези трасета; няма данни в кой период от време са изградени горепосочените трасета, част от които са процесните стълба, не може да доведе до извод за недопустимост на изграждането на процесните енергийни обекти. Както бе посочено, установените в ал. 1 на посочената разпоредба предпоставки за монтиране на процесните електрически стълба като отклонение на изградената основна електроразпределителна мрежа са били налице. Предвиденото в ал. 2 на посочената разпоредба предварително обезщетяване на собствениците, за които се правят отклоненията, за вредите във връзка с прокарване на тези отклонения, е неотнормирана в настоящия случай

при преценката за допустимостта на изграждането на процесните електрически стълбове по действащите към момента на изграждането им законови изисквания, а оттам и за преценката дали е възникнал сервитут в полза на енергийното предприятие върху имота, в който те са изградени. Заплащането на обезщетение на правоимащите няма връзка с предпоставките за изграждане на отклонения на съществуващата електроразпределителна мрежа и не е елемент от възникване на сервитутното право по чл. 60, ал. 2 от ЗЕЕЕ (отм.).

При гореустановеното, че процесните електрически стълба, чието премахване се иска, представляват част от въздушни електропроводи, които са въведени в експлоатация преди 1969 г. /според тройната СТЕ/, и при влизане в сила на ЗЕЕЕ от 1999 г. и понастоящем са функциониращи, и обстоятелството, че за изграждането им не са открити строителни книжа, не води до основателност на негаторния иск - липсата на строителни книжа за изграждането на електрическия стълб не е достатъчно за уважаването на иска по чл. 109 ЗС за неговото премахване /Р № 454 от 14.12.2012 г. по гр. д. № 467/2012 г., I г. о.; Р № 20 от 12.04.2010 г. по гр. д. № 3514/2008 г., III г. о. Р № 312 от 10.04.2014 г. по гр. д. № 4055/2013 г., I г. о., Опр. № 60459 от 17.12.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3213/2021 г., II г. о., ГК/. Съоръженията, които се иска да бъдат премахнати, са търпим строеж съгласно разпоредбата на § 53, ал. 4 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗИДЗУТ и според § 16, ал. 1 ПРЗУТ и § 127 ПЗРЗИДЗУТ такива инфраструктурни обекти не подлежат на премахване, на забрана за ползване и могат да бъдат предмет на прехвърлителни сделки, респ. че по отношение на тях са възникнали сервитутни права в полза на ответника по силата на чл. 60, ал. 2, т. 1 ЗЕЕЕ. Съгласно § 16 от ПР на ЗУТ строежи, изградени до 7 април 1987 г., за които няма строителни книжа, но са били допустими по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването им или съгласно този закон, са търпими строежи и не подлежат на премахване и забрана за ползване. Установи се по безспорен начин, че за ответното дружество е запазено възникналото по силата на чл. 60 ЗЕЕЕ (отм.) сервитутно право, поради което и държането на процесните енергийни обекта в имотите на ищеца не е без основание.

В обобщение въззивният съд достига до извод, че с оглед съществуването на процесните ел. стълбове в имотите към момента на придобиването им от ищеца и наличието на сервитутно право на ответника в тези имоти поради наличието на допустими по действащото към момента на изграждането им енергийни обекти, държането на тези обект и ползването на имотите във връзка с това не съставлява неоснователно действие, което да смуцава упражняването на правото на собственост на ищеца. Възникналото по силата на закона и съществуващо понастоящем сервитутно право в полза на ответника задължава собственика на имотите, в които са изградени процесните енергийни обекти, да се съобразяват с него и да търпят ограниченията, свързани с наличието им в собствения имот. Ето защо, исковете с правно основание чл. 109 ЗС са неоснователни и следва да се отхвърлят.

По иска с правно основание чл. 59 ЗЗД

Фактическият състав, от който възниква право на вземане за неоснователно обогатяване в хипотезата на чл. 59, ал. 1 от ЗЗД, включва следните кумулативни елементи: 1/ Обогатяване на едно лице за сметка на друго; 2/ Обедняване на едно лице, свързано с обогатяването на друго лице; 3/ Липса на основание за обогатяването. Както вече се посочи ответното дружество има основание да ползва имота на ищеца на основание сервитутно право, поради което обезщетение за ползване не се дължи. Наличието на сервитутно право в полза на ответника изключва възможността за заплащане на обезщетение на собственика на служещия имот. Енергийното предприятие ползва имота в рамките на възникналия по силата на закона сервитут, като това е основанието за ползването на имота. Не е налице една от кумулативно необходимите предпоставки за уважаване на иска, с оглед на което неоснователен се явява и искът с пр. осн. чл. 59 ЗЗД и същият също подлежи на отхвърляне.

По изложените съображения първоинстанционното решение следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което исковете с пр. осн. чл. 109 ЗС и чл. 59 ЗЗД следва да се отхвърлят. Въззивната жалба е основателна.

По разноските

С оглед изхода на спора, решението на РС следва да се отмени и в частта за присъдените на ищеца разноски в първата инстанция от общо 2032 лв. /200 лв.- внесена държавна такса, 1578 лв.- адвокатско възнаграждение и 254 лв.- изплатен хонорар на вещо лице/, доколкото такива не му се дължат предвид неоснователността на исковете.

Ответникът претендира и доказва разноски по производството пред РС 300 лв. – депозит за вещо лице и претендира ю.к. възнаграждение, което с оглед правната и фактическа сложност на делото, съдът определя на 360 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал.1 ЗПП, вр. чл.25, ал. 1 от НЗПП (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК), която обща сума от 660 лв. с оглед изхода от спора се дължи от ищеца изцяло и следва да се присъди с настоящото решение.

Жалбоподателят претендира и доказва разноски по въззивното производство 350 лв. – ДТ за въззивна жалба и депозит за вещо лице и претендира ю.к. възнаграждение, което с оглед правната и фактическа сложност на делото, съдът определя на 360 лв., съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37, ал.1 ЗПП, вр. чл.25, ал. 1 от НЗПП (съгласно представените доказателства и списък по чл. 80 ГПК), която обща сума от 710 лв. му се дължи от въззиваемия изцяло, предвид основателността на жалбата.

С оглед резултата от обжалването, на въззиваемия не се дължат разноски по въззивното производство.

По изложените мотиви, Пернишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 142 от 31.10.2022 г., поправено по реда на чл. 247 ГПК, допълнено по реда на чл. 250 ГПК и изменено по реда на чл. 248 ГПК с решение №

192/23.12.2022г., постановени по гр.д.№ 39/2022 г. по описа на Районен съд - Радомир, включително и в частта за осъждане на “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, с ЕИК 130277958 да заплати на А. Т. М., с ЕГН ***** разноски по първоинстанционното производство в размер общо на 2032 лв., и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. Т. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** искове с правно основание чл. 109 ЗС за осъждане на ответника “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, с ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: *** да премахне електрически стълбове находящите се в недвижими имоти в ***, собственост на ищеца А. Т. М., с ЕГН *****, а именно: НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ - празно дворно урегулирано място с площ по Нотариален акт и по скица 1.203 дка, за който е отреден парцел ** за имот планоснимачен номер ***, отреден за „Жилищно застрояване“, от квартал *** по регулационния план на ***; НЕЗАСТРОЕН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в ***, с площ на имота по Нотариален акт и по скица 919 кв.м., съставляващ част от имот планоснимачен номер ***, в квартал **.

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. Т. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: *** срещу “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, с ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление: *** искове с правно основание чл. 59 ЗЗД за заплащане на, както следва: сумата от 5 200 - частично предявени от 9 336.80 лв. - обезщетение за находящите се електрически стълбове върху собствения му недвижим имот, представляващ НЕЗАСТРОЕН УРЕГУЛИРАН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ - празно дворно урегулирано място с площ по Нотариален акт и по скица 1.203 дка, за който е отреден парцел ** за имот планоснимачен номер ***, отреден за „Жилищно застрояване“, от квартал *** по регулационния план на ***, за периода от 18.05.2021 г.- 18.01.2022 г. и сумата от 2 200 лв. - частично предявени от 4 043.60 лв. - обезщетение за находящите се електрически стълбове върху собствения му недвижим имот, представляващ НЕЗАСТРОЕН ПОЗЕМЛЕН ИМОТ, находящ се в ***, с площ на имота по Нотариален акт и по скица 919 кв.м., съставляващ част от имот планоснимачен номер ***, в квартал **, за периода от 18.05.2021 г.- 18.01.2022 г.

ОСЪЖДА А. Т. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, да заплати на “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление *** сумата 660 лева - разноски по първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА А. Т. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес: ***, да заплати на “Електроразпределителни мрежи Запад” ЕАД, ЕИК 130277958, със седалище и адрес на управление *** сумата 710 лв. - разноски по въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд, при условията на чл. 280, ал. 1 и 2 от ГПК, в 1-месечен срок от връчването на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____
2. _____